

SKAUTSKÝ

TELEGRAM.

Oddílový oběžník č.

1985

IX. ročník

6

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Velena Fanderlika

Hurá na schůzku! Už to není daleko, kvapem se nám blíží neděle

17. března

V nové klubovně se nám líbilo a tak se sejdem opět v 10 hodin tam, t.j. ve Wiesbadenu, Am Kloster Klarenthal.

Máme v plánu práci s dřevem. Jednak se pokusíme dát do pořádku klubovnu, jednak bychom mohli vyrobit pár ptačích budek. Kdo můžete, přineste si vhodné nářadí - kladivo, kleště, pilku. Kdo chce, může opět využít možnosti ohně a opéci si

nějakého buřta. Vzpomeňte si, jak minule mnozí chodili mlsně kolem a pozdě litovali, že si dobře nepřečetli Telegram!

SLOVO O KLUBOVNĚ

Kdo ví, kolikáté místo to již je v dějinách našeho oddílu! Neustále hledáme něco nového, nic nás zatím plně neuspokojilo - někde to bylo malé, jinde uprostřed města, pak zase finančně neúnosné atd. Náš poslední „výdobytek“ samozřejmě opět není ideální - není to tam největší, nepatří to jen nám /což je asi vůbec nesplnitelný sen/ a pro většinu dál od domova než dosud. Naproti tomu ale výhody: klubovna je na kraji lesa a máme možnost kdykoliv jít, i na kratší dobu, ven; nikoho nerušíme, když jsme trochu hlasitější; máme k dispozici i velikou louku na hraní; jsme ve skautském prostředí; na klubovně i okolí můžeme pracovat a částečně si vše upravit dle našich představ; naši hostitelé, skauti z oddílu „Seeadler“, jsou nesmírně milí. Nemyslíte, že výhody jsou větší než nevýhody?

Únorová schůzka

nám do značné míry ukázala výhody nové klubovny. Přestože už začala obleva, našli jsme na louce ještě dost sněhu, abychom si mohli zahrát Bitvu o věžičky. Roli, jako starý koumák, vymyslel a postavil věž skoro nedobytnou, ale pod náporem protivníka přece jen nevydržela. Alan se zase vyznamenal tím, že jeho elegantní vysoká věž se skácela ihned sama hned po tom, co byla vyfotografována.

A protože byl únor, oslavili jsme také naše skautky. Byli jsme za to odměněni výborným dortem. Program byl tak nabitý, že jsme sotva stihli si promítnout obrázky z Afriky a ani nám nezbyl čas na tradiční zpěv. Vinu na tom ale měli také opozdilci - se schůzkou jsme mohli začít až s hodinovým zpožděním.

Víte, kdo je to Barbánek? Takový malý pejsek, liška podšitá, který občas vyvede nějakou lumpárnu, často překvapí chytrými nápady. Vymyslela si ho malířka Věra Faltová. Teď máme také jednoho v oddíle - je to nové skautské jméno pro Petra z Heidelbergu. Vůbec bychom mohli z „Heidelberčáků“ pomalu založit vlastní družinu.

Jak jste se mohli dozvědět už v minulém Telegramu, bude náš tábor v Glattu od 13. července do 3. srpna. Přihlášky dostáváte jako přílohu dnes. Tábor se bude konat pouze v případě, že se sejde dostatečný počet přihlášek do 1. května. Chceme tím umožnit, aby v případě odřeknutí tábora měli rodiče ještě možnost si naplánavat něco jiného. Po zkušenostech z loňska se nebudeme snažit doplnit počet účastníků za každou cenu - má to být především tábor našeho oddílu, jenom tam jsme delší dobu pohřmadě a můžeme se blíže poznat /tím samozřejmě nevylučujeme mimooddílové účastníky, ale jen v míře omezené/. Minimální počet táborníků činí 20, jinak začínají příliš převládat povinnosti /služby, hlídky/ a to také pořad nebaví. Tak

nezapomeňte včas odevzdat přihlášky, osud tábora je ve vašich rukách!

V sobotu 2. března se malá skupinka oddílu - Lída, Obé, Eliška, Míša, Alan a Roso - zúčastnili slavnostní mše k výročí úmrtí sv. Metoděje. Škoda, že se ostatní přihlášení museli omluvit.

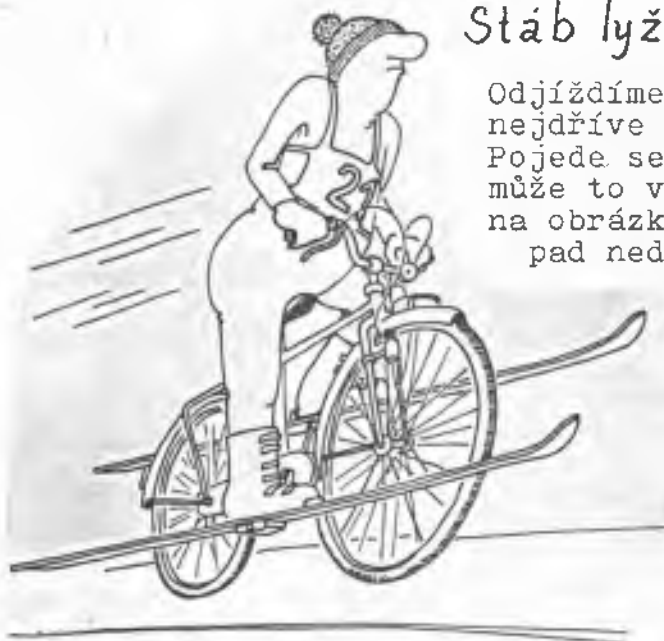

Nebojte se, nezačneme v Telegramu uveřejňovat reklamy a inseráty. Stejně by nám za to nikdo nedal ani pětník. Vyjímka ale potvrzuje pravidlo a tak:

Hledá se co nejlacinější dvoukolový vozík za osobní auto, brzděný, nejlépe 600kg, ale i jiné lehčí provedení je vítané.

Použití by bylo různé, mimo jiné také na tábor k dopravě většího materiálu /třeba krajinky na podsady/.

Dělejte to jako já - lezte kostelecké!

Štáb lyžařské výpravy oznamuje:

Odjíždíme v sobotu 30. března odpoledne co nejdříve po skončení školy. Pojede se několika osobními auty a kdo chce, může to vyzkoušet tak, jako onen sportovec na obrázku. Tím bude zabezpečen i pro případ nedostatku sněhu.

Cena celého podniku: k záloze doplatíte ještě 500 DM, které přinesete na příští schůzku.

Nezapomente se na cestu vybavit potřebnými doklady, fotografií do legitimace na vleky a nějakým pojištěním /německé ve Švýcarsku neplatí a jsou s tím pak komplikace/. Případné dotazy u Milků tel.

06151/316438.

Návrat bude v pondělí 8. dubna pozdě večer.

Jaro se sice zvolna ale přece jen blíží a tak začneme pomalu zase věnovat pozornost probouzející se přírodě.

DBV /Deutscher Bund für Vogelschutz/ vypsala jarní soutěž, o níž si povíme na schůzce. Kromě toho vyhlásil za „ptáka roku“ ťuhýka. Německy je nejznámější pod jménem Neuntöter. Nejlépe poznáte samečka - křídla a záda má rezavě hnědá, hlavu šedou s černým pruhem přes oči. Vrchní část zobáku má zahnutou špičku /jako u dravců/ a charakteristický zub, který zapadá do odpovídající vyhloubeniny ve spodní části /slouží k rozbíjení krunýře většího hmyzu/.

Ťuhýk žije nejčastěji v trnitém křoví /šípek, hloh, trnka/, kde s oblibou napichuje svoji kořist /hmyz, mladé myši, malé ptáky a žáby/, kterou později spotřebuje. Je to tažný pták /trochu větší než vrabec/, který z našich krajů odlétá v srpnu až září, zpět se vrací v květnu. Zimu tráví v tropické Africe a zajímavé je, že se vrací jinou cestou, než odletěl. Jeho přirozené životní prostředí se stále zmenšuje, ptáků je čím dál tím méně. Proto je ťuhýk chráněn.

Loučič

Skončili jsme vybraná slova a teď až do prázdnin budeme jen opakovat všechno možné. Dneska tady máte jeden příběh z tábora. Jmenuje se

Tak-my-to-na-tábor-pěkně-klapat, ale-se-škrábání-brambora-/my/míti-stále-potíž. /Vy/nemyslet si, že-snad-/ony/býti-nějaký-špatný. Právě naopak. Pěkný-nový, jen-nad-oni-srdce-smát se. Ale-nic-naplat, škrábání- ne a ne-jít-služba-od-ruka. Nic-nepomáhat, slib-ani-pokárání. Rádce-jíž-nevědět si-rada. Jednou-přijít-ke-já-do-stan-Kim-a-povídat. „Nevědět, co-to-s-to-škrábání-býti.“ Chlapec-do-to-nechtít se-a-nejít-

oni-to-od-ruka. Být-to-většina-nováček-a-nemoci si-na-práce-zvyknout." „Nedat se-nic-dělat, /my/muset-oni-popohnat." „Ale jak? Pokárání-oni-chut-do-práce-nepřidat." „To-rozumět se." /My/udělat-to-jinak; /já/odpovědět-on, „/ty/počkat-a-uvidět," a-/já/vyjít-ze stan. „Tak,"-/já/povídat, „/ty/dívat se, jak-pozdvihovat se-pracovní-morálka;" a-/já/zapískat-nástup. Za-chvíle-již-být-oddíl-nastoupen-pod-stožár. „Tak, chlapec;" /já/začít, „dnes-pro-zpestření-program-/my/udělat si-menší-závod." „Bratr;" skočit-já-do-řeč-Kája, „my-nemoci se-účastnit, /my/nestačit by-včas-oběd. Ještě-/my/nemít-ani-naškrábaný-brambor!" „S-to-nedělat-si-starost. /Já/dohlédnout-na-to-sám! A-tak-začít-závod. Od-uzlování-až-ke-stavba-stan, snad-skoro-ve-všechno-junácký-disciplina. Když-už-být-vše-hotovo, /já/obrátit se-k-chlapec: „Nyní-přijít-na-řada-poslední, nejnapínavější-závod. Každá-družina-na-on-postavit-dvoučlenný-hlídka". Za-chvíle-být-rádce-s-chlapec-dohodnut-a-všichni-s-napětí-očekávat, v-co-se-být-závodit.. „Tak;" /já/povídat-k-hlídka, „každý-připravit si-nůž, a-ty-Kája, přinést-brambora. Záležet-na-to, který-hlídka-ony-naškrábat-víc-a-lépe." A-všichni-škrábat, až-slupka-odletovat. Za-chvíle-být-hrnec-plný. „No;" /já/řící-Kája, „a-jít-to. Teď-ony-moci-dát-na-kamna." A-od-ta-doba-se-u-my-při-vaření-ve-vše-závodit, od-škrábání-brambora-až-po-mytí-nádobí-a-jídlo-být-vždy-včas.

Váš úkol je jednoduchý - přepište povídku správně, všechna slova do patřičných tvarů. To, co je podtrženo, má být v množném čísle. Zájmena v závorkách vám napovídají, v jaké osobě má být patřičné sloveso /to zájmeno samo se ale nepoužije/.

△	□	×	□	○
☞	ℓ	⊙	ℓ	⊥
×	⊙	⊙	⊙	⊙
⊙	ℓ	ℓ	ℓ	ℓ
⊙	⊥	⊙	⊙	⊙

Vlevo vidíte čtvercovku, dokonce již vyplněnou. Místo písmen jsou tam ale jen značky. Výrazy, které jsou ve čtvercovce obsaženy: jedlý plod, sloní nos, dotknutí, rychlá hudební skladba, těžký kov. Samozřejmě v jiném pořadí. Vyměňte značky za písmena!

Posledně jsme hledali pomnožná podstatná jména. Existuje ale také spousta takových, které mají pouze číslo jednotné /např. křoví/. Najděte jich alespoň 10!

Znáte svět?

Část A. 1. Po druhé světové válce se z větší části rozpadl koloniální systém, různé země ve světě se osamostatnily. Ještě ale najdete řadu území, která patří jinému

státu, než tomu, k němuž organicky patří /jako třeba Hongkong/. Něco takového máme i v Evropě. Dlouhá leta to vedlo k nedobrým vztahům mezi oběma zeměmi, dokonce byly úplně uzavřeny hranice k tomuto malému území. Až začátkem tohoto roku byly znovu otevřeny a nenormální situace odstraněna. Hlavním důvodem, proč jedna země se této skály /víc to v podstatě není/ tak držela, je její strategická poloha. Co je to za skálu?

2. Hledá se jméno jedné země. Skládá se z 700 ostrovů a více než 2000 skalisek a mořských útesů. Na jednom z ostrovů přistál 12. října 1492 Kryštof Kolumbus, když hledal západní cestu do Indie. Původní obyvatelé, kteří se sami nazývali Lukku Cairi, Ostrovní lidé, byli během dalších 100 let odvedeni. Španěly jako pracovní síla, zbytek vymřel. Když ostrovy získali v polovině 17. století Angličané, stalo se z nich brzy hlavní sídlo pirátů. Později pak tudy procházelo největší množství otroků při cestě z Afriky do Ameriky. Od roku 1973 jsou ostrovy samostatnou monarchií v rámci Commonwealthu. Je to jedna z nejoblíbenějších turistických oblastí na světě a kdo jste viděl film „Thunderball“ /James Bond/, viděl jste i tyto ostrovy. Jaká je to země?

3. Poslední otázka je velice krátká: které hlavní město má nejvyšší nadmořskou výšku a jakou?

Část B. 1. Ve 12. století bylo německými horníky založeno město, které se brzy stalo jedním z nejbohatších v zemi. Těžilo se tam totiž zlato. To bylo za nějaký čas vyčerpáno, ale městu zůstala jiná důležitá věc - mincovna. Již od roku 1325 se zde razily mince - zlaté dukáty, maďarský zlatý groš Karla I atd. Na mincích výborné kvality byla vždy značka mincovny, velké K. Mincovna je činná dodnes.

2. Druhé město je podstatně mladší. Bylo založeno až v r. 1795 lékařem Bernhardem Adlerem z Chebu. Důvodem byly léčivé prameny, kterých je dnes 24 /těch významnějších/. Léčí se zde hlavně choroby srdce a ledvin. Pramen Glauber IV má nejvyšší obsah Glauberovy soli na světě. Jméno dostaly ty lázně podle tehdejšího rakouského císaře.

3. Dvě jezera, která mají mnoho společného. Leží velmi blízko jedno od druhého, jejich jména začínají na stejné písmeno, obě jsou v nadmořské výšce větší než 1000 m.. Obě jsou ledovcového původu a dosti hluboká /kolem 40 m/. Protože leží v pohraničním pásmu, byla řadu let pro normální lidi nepřístupná. Jednoho z nich použila v r. 1964 Československá špionáž k inscenování nálezu beden s nacistickými dokumenty /bedny tam sami nejprve hodili, dokumenty doplnili, dokonce až mnohem později po vytažení/. Která jsou to jezera?

Stránka pro

SVĚTLUŠKY + VLČATA

Na minulé schůzce světlušky opět vařily. Účast byla podstatně lepší, koprová omáčka se nám výborně povedla. Potvrdit to mohou opět Alan a Roso, kteří se ujali role ochutnávačů.

Jediný problém vznikl s mytím nádobí. Protože klubovna nemá tekoucí vodu, muselo nás napadnout něco jiného. Venku ležel ještě sníh a

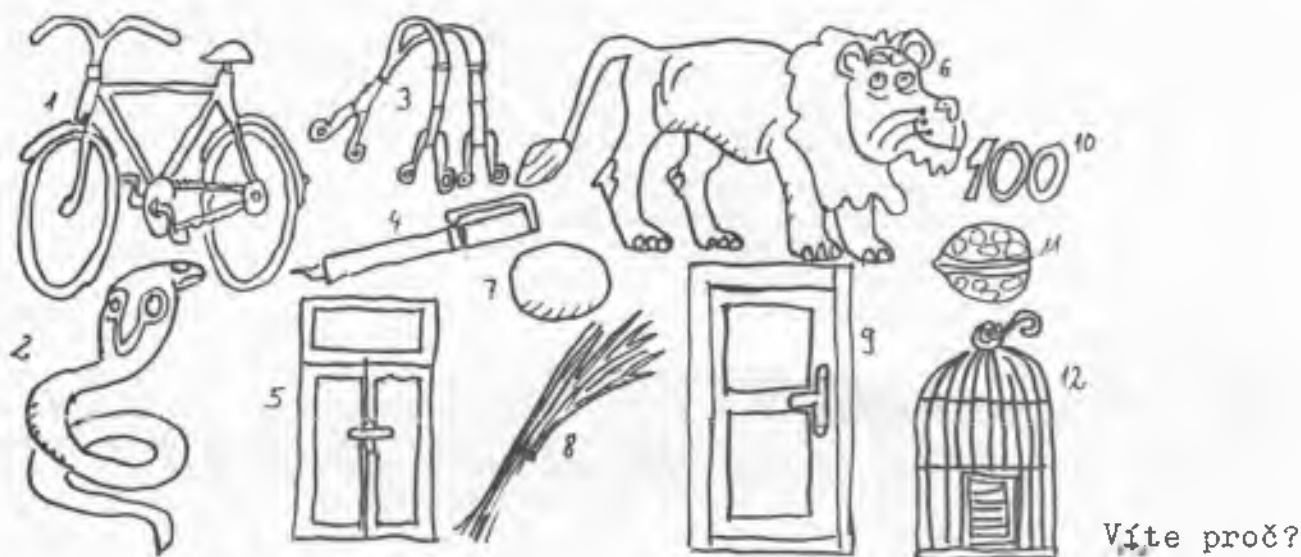
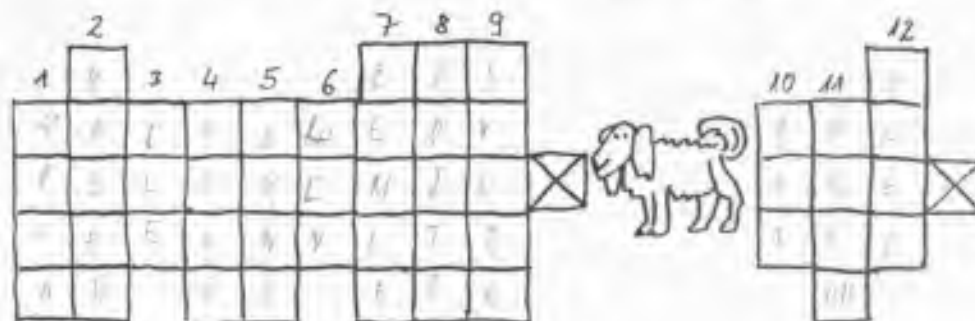
tak jsme jednoduše všechno nádobí vyházely oknem ven. Za velkého chechotu a pozornosti zbytku oddílu jsme se pokoušely vyčistit hrnce a talíře sněhem. Ukázalo se, že je to nadlidská námaha a také sníh vypadal po chvíli poněkud nepřírozeně.

Příště je na řadě bramborový salát a ještě jedna polévka. Kdo s námi vařil od začátku, může příště již obdržet příslušnou odměnu. Kdo nedělal koprovku, musí to ještě někdy dohnat. Do tábora by to ale neměl být problém.

A co vlčata? S ohromným elánem se vrhla na pily a sekery, takže musela být nakonec zahrnána, aby nepokácela celý les. Samson se dokonce pokoušel podržnout klubovnu.

Teď ještě jeden menší záhadný nápis. Jistě přijdete na to, jak tu věc vyluštít. Obsahuje dobrou radu.

Víte proč?

Bratr Akela z daleké Austrálie nám poslal jednu domorodou pověst. Podobné zařízení na vrhání oštěpů jsme viděli loni na Intercampu. Uměl by to někdo namalovat nebo dokonce vyrobit?

Před mnoha a mnoha roky žil malý chlapec jménem Bahmee. Proti jiným hochům svého věku byl velmi malý. Neuměl tak rychle běhat jako oni a velice ho rmoutilo, že měl krátké ruce a nedohodil svůj oštěp tak daleko jako ostatní. I přišel jednou čas, kdy hoši odešli s lovci za zvěří a Bahmee zůstal doma sám. Pln smutku zkoušel házet svým oštěpem, ale stále marně, jeho krátké paže se rychle unavily a oštěp daleko nedoletěl. Každý den usínal smuten a v noci snil o tom, jak jeho silná paže dohodila oštěp mnohem dále než všichni ostatní hoši jeho kmene. O to horší pak bylo probuzení, když ruka byla opět tak slabá jako včera. Jednoho dne, když všichni byli zase na lovu, zkusil malý Bahmee nový nápad. Přivázal si k pravé ruce klacek, který měl na jednom konci jakousi zarážku. O ni opřel svůj oštěp a mrští jím vší silou. Letěl mnohem dál než kdykoliv předtím. A Bahmee házel znovu a znovu, stále do větší dálky. Když se lovci vrátili z lovu, běžel jim chlapec naproti a hodil svůj šíp daleko od sebe. Náčelník udiven k němu přistoupil a vyzval ho, aby hodil ještě jednou. Všichni chlápci pak hledali podobné větve a napodobovali malého Bahmee. Brzy potom všichni lovci a bojovníci měli „dlouhé paže“ k vrhání oštěpů. Pojmenovali je „woomeras“. Na příštím lovu byl již Bahmee v čele lovecké družiny. Tak se splnil sen malého australského chlapce.